

Hoofdstuk 9: De voleinding van de eeuw

In het Nieuwe Testament wordt er dikwijls gesproken over de “voleinding van de eeuw” (Matth. 13:39, 13:40, 13:49, 24:3, 28:20; Heb. 9:26), en in het Oude Testament vinden we vergelijkbare uitdrukkingen (Dan.8:19, 11:40, 12:4, 12:9).

Sommige christenen menen dat “de voleinding van de eeuw” een synoniem is van het einde van de wereld. Volgens hen zal de aarde dan vergaan, de tijd zal ophouden en de “eeuwigheid” zal aanbreken. Maar het Bijbelse begrip heeft een heel andere betekenis. De Schrift spreekt over: “alle eeuwen” (1 Kor. 2:7) en “de tijden van de eeuwen” (Rom.16:25-26). We horen van “deze eeuw en de toekomstige” (Matth. 12:32, Efe. 1:21), “deze tijd en de toekomstige eeuw” (Mar. 10:30, Luk. 18:30), “deze eeuw en die eeuw” (Luk. 20:34-35). Behalve “deze eeuw” (Rom. 12:2, 1 Kor. 2:6,8; 3:18), “de(ze) tegenwoordige eeuw” (1 Tim. 6:17, 2 Tim. 4:10, Tit. 2:12), “de tegenwoordige boze eeuw” (Gal. 1:4), zijn er: “de toekomstige eeuw” (Heb. 6:5) en: “de komende eeuwen” (Efe. 2:7). Zowel in de tegenwoordige als de toekomstige eeuwen is er volgens de Bijbel sprake van tijd. Onder een “eeuw” verstaat de Schrift niet: een periode van honderd jaar, maar: een “eon” of “wereldtijdperk”. Wanneer een eeuw wordt “voleindigd”, breekt er een nieuwe eeuw aan⁸⁴.

Volgens het preterisme wordt met de uitdrukking “voleinding van de eeuw” bedoeld: “het einde van de Joodse eeuw”, de afsluiting van het tijdperk van de wet. Dat tijdperk werd afgesloten toen de tempel in Jeruzalem werd verwoest. Vanaf dat moment waren aanbedding in Gods tempel en het brengen van dierenoffers niet meer mogelijk, en dat is zo gebleven tot op de dag van vandaag. Op de website preterisme.nl is over dit onderwerp het volgende te lezen:

“Welke eeuw zou tot een einde komen? Dat moet een eeuw zijn waarin [de discipelen] leefden en waarmee zij bekend waren. Welke eeuw zou dat zijn...? Uit de context is duidelijk dat Jezus zou komen en verwoesting zou brengen over Jeruzalem en de tempel.... De tempel [functioneerde] onder het Mozaische verbond... [Verwoesting van stad en tempel] zou het volgende betekenen: Geen... offers en offerdienst meer. Geen priesterschap, priesterdienst en rituelen meer. Dit zou het einde van een eeuw zijn die de scepter zwaaide over de Joodse natie”⁸⁵.

Indien dit juist was, zou de Bijbel het volgende moeten leren:

1. Aan de wet kwam een einde doordat de tempel werd verwoest.

---

⁸⁴ Voor dit onderwerp kan men o.a. raadplegen: G.J.Pauptit, *De tijden der eeuwen*. Den Haag 1933.

⁸⁵ A.Salomons, “*Mattheüs en einde wereld*”, op preterisme.nl.

2. De eeuw die eindigde bij de verwoesting van de tempel, was begonnen toen Mozes de offerdienst instelde (bij de berg Sinai, in de woestijn).

3. Toen de tempel werd verwoest brak de "toekomstige eeuw" aan, waarover de Here in Zijn onderwijs had gesproken (Matth. 12:32, Mar. 10:30, Luk. 18:30, 20:34-35).

Maar... leert de Bijbel dit werkelijk? Wat zei de Here over begin en eind van de eeuw? Hoe zou het leven in de toekomstige eeuw er uitzien? En wanneer zou er aan de wet een einde komen?

In de evangeliën

Over de afsluiting van de eeuw"(Gr. *sunteleia tou aionos*) zei de Here Jezus:

"De oogst is de *voleinding van de eeuw*, en de maaiers zijn de engelen. Zoals dan de dolik verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het zijn in de *voleinding van deze eeuw*. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn koninkrijk verzamelen alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vuuroven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader" (Matth. 13:39-43)

"Zo zal het zijn in de *voleinding van de eeuw*: de engelen zullen uitgaan en de bozen uit het midden van de rechtvaardigen afscheiden en hen in de vuuroven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars" (Matth. 13:49-50)

Omdat de Here had gezegd: "Zó zal het zijn in de *voleinding van deze eeuw*: De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden" (Matth.13:40-41) wisten de discipelen, dat "de *voleinding van de eeuw*" samenviel met de komst van de Zoon des mensen. Om die reden vroegen ze later aan hun Meester:

"Wat is het teken van uw komst en van *de voleinding van de eeuw*?" (Matth. 24:3)

Wanneer Hij als Koning verscheen, zou er een einde komen aan de duistere eeuw, waarin zij leefden.

Over Zijn komst zei de Heiland ook:

"Van die dag en dat uur echter weet niemand, ook de engelen van de hemelen niet, <ook de Zoon niet>, behalve de Vader alleen. Want *zoals de dagen van Noach*, zó zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij waren in die dagen vóór de zondvloed, etend en drinkend, trouwend en uithuwelijkend, tot op de dag dat Noach in de ark ging, en zij het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, *zó zal <ook> de komst van de Zoon des mensen zijn*. Dan zullen er twee op het veld zijn, één wordt meegenomen en één achtergelaten; twee [vrouwen] zullen met de molensteen malen, één wordt meegenomen en één achtergelaten..." (Matth. 24:36-41).

In Zijn onderwijs vergeleek Hij het tijdperk van Zijn komst en de voleinding van de eeuw met de “dagen van Noach”. Hij zei dat Zijn wederkomst zou plaatsvinden wanneer de mensen het niet verwachtten. Tot Zijn komst zou het op aarde “business as usual” zijn. Men zou eten en drinken, trouwen en feestvieren. Maar dan zou de oogsttijd aanbreken, en de scheiding tussen dolik en tarwe plaatsvinden, die Hij aangekondigd had. Engelen zouden “de bozen” wegnemen, en “de rechtvaardigen” in de wereld achterlaten (Matth. 13:36-43).

Indien met “het einde van de eeuw” de verwoesting van de tempel was bedoeld, had de Here Jezus kunnen zeggen: “Zoals de dagen van koning Zedekia, zó zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Stad en tempel zullen in vlammen opgaan”. Maar: dat zei de Heiland niet! Hij vergeleek de voleinding van de eeuw niet met de “verbranding van het huis Gods” (2 Kron. 36:19), maar met “de dagen van Noach”. *Daaruit blijkt, dat de val van Jeruzalem niet de voleinding van de eeuw is geweest.* In ‘de dagen van Noach’ werd niet het uitverkoren volk, maar de hele mensheid door God geoordeeld. Bij ‘de komst van de Zoon des mensen’ in ‘de voleinding van de eeuw’ zal er óók over de hele mensheid vonnis worden geveld, want de Here heeft gezegd:

“Wanneer nu de Zoon des mensen komt in Zijn heerlijkheid en alle engelen met Hem, dan zal Hij zitten op [de] troon van Zijn heerlijkheid; en vóór Hem zullen *alle volken* worden verzameld, en Hij zal ze van elkaar scheiden...” (Matth. 25:31-32)

Alle volken van het land?

Preteristen beweren, dat met “alle volken” (Matth. 25:32) is bedoeld: “alle stammen van het land” (vgl. Matth. 24:30). Volgens hen hebben de apostelen de woorden van hun Meester ook zó opgevat. Uit het zendingsbevel (“Maakt alle volken tot Mijn discipelen”, Matth. 28:29) hebben zij niet geconcludeerd dat ze hun land moesten verlaten. Enkele jaren later verbaasden ze zich enorm over het feit, dat “God ook aan de volken de bekering tot het leven had gegeven” (Hand. 11:18)⁸⁶.

Maar deze uitleg is onjuist⁸⁷. Voor “volken” en “stammen” worden in de oorspronkelijke Griekse tekst verschillende woorden gebruikt (*ethnoi* en *phulai*). Een stam is een groep mensen, waarvan de leden door familieverband zijn verbonden. Het ene volk Israël bestond uit twaalf stammen, de nakomelingen van twaalf “aartsvaders”. Een volk is een grotere eenheid dan een stam. De uitdrukking

---

⁸⁶ Aldus b.v. James Stuart Russell, a.w., p.104-107.

⁸⁷ Uit het feit dat de apostelen jarenlang in Judea bleven, blijkt niet dat zij “alle volken” opvatten als “alle stammen van het land”. De discipelen bleven aanvankelijk in het land Judea, omdat de Here had gezegd dat zij hun verkondiging moesten beginnen in Jeruzalem (Luk. 24:47). En zij veronderstelden op grond van het Oude Testament, dat Israël eerst tot bekering moest komen, waarna de volken door de Messias gezegend zouden worden.

“alle volken” komt o.a. voor in de volgende teksten (en ook in Rom. 1:5, Rom. 15:8-12, Mar. 13:10 en Luk. 24:47):

1. “En zij [de Judeeërs] zullen vallen door [het] scherp van [het] zwaard en als gevangenen worden weggevoerd onder *alle volken*; en Jeruzalem zal door [de] volken worden vertrapt totdat [de] tijden van [de] volken zijn vervuld” (Luk. 21:24)

“Alle volken” betekent in dit vers niet: “alle stammen van het land”! Want na de val van Jeruzalem werden Joden als slaven verkocht in heel het Romeinse rijk.

2. “Hij [de Schepper] heeft in de voorbije geslachten *alle volken* op hun eigen wegen laten gaan, hoewel Hij zich niet onbetuigd heeft gelaten in goeddoen, door u uit de hemel regen en vruchtbare tijden te geven en uw harten te vervullen met voedsel en vreugde” (Hand. 14:16-17)

Ook in deze tekst betekent “alle volken” niet: “alle stammen van het land”! Want Paulus richtte zich tot heidenen in de stad Lystra.

3. “Maar de Heer heeft mij bijgestaan en mij gesterkt, opdat de prediking door mij vervuld zou worden en *al de volken* haar zouden horen; en ik ben uit de leeuwenmuil gered” (2 Tim. 4:17)

“Al de volken” betekent hier: de aanwezigen in de Romeinse rechtszaal, die Paulus’ verdediging hoorden, en alle mensen die de door hem verzamelde Schriften zouden lezen (vgl. 2 Tim. 1:17, 4:13-16). Het betekent niet: “alle stammen van het land”, want de apostel was niet naar “de besnedenen”, maar naar “de volken” gezonden (Gal. 2:7-10).

Uit zulke teksten blijkt, dat “alle volken” niet hetzelfde is als “alle stammen van het land”. Met “alle volken” wordt de mensheid bedoeld, en met “alle stammen van het land”: Israël. Hoewel het preterisme dit ontkent, zal de hele mensheid voor de Messias moeten verschijnen.

In de brieven

Ook in de brieven van het NT wordt het woord “einde” (Gr. *telos*) of het woord “voleinding” (Gr. *sunteleia*) verbonden met het woord “eeuw”. De apostel Paulus schreef aan de gemeente van Korinthe:

“<A> deze dingen nu zijn hun [de Israëlieten in de woestijn] overkomen als voorbeelden en zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op wie *de einden van de eeuwen* zijn gekomen” (1 Kor. 10:11)

Over deze tekst is op zoekdewaarheid.nl het volgende te lezen:

*“Paulus zei, dat [de christenen aan wie hij schreef] in het einde van de eeuwen waren... (1 Korinthiërs 10:11)”*⁸⁸

Volgens het preterisme leefden de Korinthiërs in het einde van de eeuwen. Maar... in 1 Kor. 10:11 staat niet: “tot waarschuwing voor ons, die tot de einden van de eeuwen zijn gekomen”. Als dat er stond, bevonden de Korinthiërs zich aan het “einde der tijden” en zou de geschiedenis in Paulus’ tijd geëindigd zijn. Er staat: “tot waarschuwing voor ons, op wie de einden van de eeuwen zijn gekomen”. Niet de Korinthiërs waren tot de einden van de eeuwen, maar de einden van de eeuwen waren tot hén gekomen. Wat moeten we verstaan onder einden van eeuwen die op bepaalde mensen gekomen zijn?

In zijn brief gaf Paulus antwoord op deze vraag. In de meeste Israëlieten, die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken, had de HERE geen behagen. Ze kwamen niet aan in het beloofde land, maar stierven in de woestijn (1 Kor. 10:5). Op één dag vielen er zelfs drieëntwintigduizend (1 Kor. 10:8). Anderen kwamen om door de beet van gifslangen (1 Kor. 10:9) of door de hand van de verderfengel (1 Kor. 10:10). Uit de gebeurtenissen in de woestijn is gebleken, wat Gods afkeuring opwekt. Wij mogen deze “voorbeelden” ter harte nemen, zodat we ons niet gaan gedragen als de Israëlieten en door God getuchtigd worden (1 Kor. 10:6). Maar we mogen ervan verzekerd zijn, dat wij niet definitief ten val zullen komen. Want God heeft ons beloofd, dat Hij “met de verzoeking ook de uitkomst zal geven, zodat wij [die verzoeking] kunnen verdragen” (1 Kor. 10:13). Als leden van het lichaam van Christus mogen we delen in de zegeningen van het nieuwe verbond, waarbij God zelf “Zijn wetten in de harten geeft en die in het verstand schrijft, en de zonden en wetteloosheden geenszins meer gedenkt” (Hebr. 10:16-17). De nieuwe mens die wij hebben aangedaan, wordt “vernieuwd tot kennis, naar [het] beeld van Hem die hem geschapen heeft. Daarin is niet Griek en Jood, besnijdenis en onbesnedenheid, barbaar, Scyth, slaaf, vrije; maar Christus is alles en in allen” (Kol. 3:10-11, vgl. Gal. 3:27-28). Wat Israël in de toekomstige eeuw zal ontvangen, en wat de hele mensheid zal bezitten wanneer er twee toekomstige eeuwen zijn voorbijgegaan (1 Kor. 15:28), dat is nu al het deel van allen die tot het Lichaam van Christus behoren. “Op hen zijn de einden van de eeuwen gekomen”.

In de brief aan de Hebreeënen staat:

“Want Christus is niet ingegaan in [het] met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; ook niet opdat Hij zichzelf dikwijls offerde, zoals de hogepriester elk jaar ingaat in het heiligdom met vreemd bloed; anders had Hij van [de]

---

⁸⁸ Anne Salomons, *Einde van de wereld*, op zoekdewaarheid.nl.

grondlegging van [de] wereld af dikwijls moeten lijden. Maar nu is Hij eenmaal *in [de] voleinding van de eeuwen* geopenbaard om <de> zonde af te schaffen door het slachtoffer van Zichzelf” (Hebr. 9:24-26)

Op hebreem.nl wordt over deze tekst opgemerkt:

“De uitdrukking ‘de voleinding der eeuwen’ heeft... betrekking op de laatste generatie van de Mozaïsche eeuw (die natuurlijk kwam na de eeuw van de aartsvaders, vandaar het meervoud ‘eeuwen’); en het was in die tijd... dat Christus in Zijn eerste verschijning kwam en zichzelf offerde voor de mensheid. Een interessant detail... is dat de uitdrukking ‘thans (nu)...’ aangeeft dat Paulus en deze Hebreeuwse broeders nog in de Mozaïsche eeuw waren”⁸⁹.

Maar... de Bijbel zegt niet, dat Christus “in de voleinding van de eeuwen” is geopenbaard! De woordvolgorde in Hebr. 9:26 is als volgt:

“... want dan moest Hij vele malen lijden vanaf de grondlegging van de wereld, nu echter ééns. Om op de voleinding van de eeuwen weg te doen de zonden door het offer van Hem is Hij verschenen”

Uit de zinsbouw blijkt, dat “op de voleinding der eeuwen” hoort bij het werkwoord “wegdoen” (of: “afschaffen”), en niet bij het werkwoord “verschijnen”. Wanneer het door God bepaalde einde van de eeuwen is bereikt, zal de zonde dankzij het offer van de Messias worden weggedaan. De dood zal dan in heel de schepping niet meer bestaan (1 Kor. 15:26, Openb. 21:4) en God is dan “alles in allen” (1 Kor. 15:28). Op dit moment is de dood er nog, en doelmissing is er ook nog altijd. De zonden zijn dus nog niet afgeschaft, en het einde van de eeuwen is nog niet aangebroken. Maar Christus is al wel verschenen: Hij heeft ééns voor altijd geleden. Daarom staat de eindbestemming van de schepping vast: Het is volbracht! (Joh. 19:30).

Uit 1 Kor. 10:11 en Hebr. 9:26 kan niet worden afgeleid, dat de “tegenwoordige eeuw”⁹⁰ in het jaar 70 is geëindigd. Maar het inzicht dat deze teksten bieden in Gods bedoeling met de eeuwen (Efe. 3:11) is geweldig.

---

⁸⁹ Anne Salomons, *Hoofdstuk 9*, op hebreem.nl (zie van dezelfde schrijver ook: *De 100 verzen*, op preterisme.nl).

⁹⁰ De uitdrukking “de tegenwoordige eeuw” is te vinden in 1 Tim. 6:17, 2 Tim. 4:10 en Tit. 2:12. In de oorspronkelijke Griekse tekst van deze verzen staat “de *nu* eeuw”. In andere Bijbelteksten wordt gesproken over “*deze* eeuw”: “de tegenwoordige boze eeuw” (Gal. 1:4), of “de eeuw van deze wereld” (Efe. 2:2), in tegenstelling tot: “de toekomstige” (zie b.v. Matth. 12:32, 13:22; Mar. 4:19; Luk. 16:8, 20:34; Rom. 12:2; 1 Kor. 1:20, 2:6, 2:8, 3:18; 2 Kor. 4:4; Efe. 1:21).

Wanneer kwam er aan de wet een einde?

Als met “de voleinding van de eeuw” is bedoeld: “het einde van het tijdperk van de wet”, en als dat tijdperk in het jaar 70 eindigde, zou de wet bij de verwoesting van de tempel zijn opgehouden. Maar volgens de Bijbel was dit niet het geval. Want in het Nieuwe Testament lezen we:

“De schuldbrief die tegen ons [getuigde] door zijn inzettingen [en] die onze tegenstander was, heeft Hij uitgewist en die uit de weg geruimd door deze *aan het kruis te nagelen*” (Kol. 2:14)

“Want Hij [Christus] is onze vrede, die die beiden [Jood en heiden] één gemaakt en de scheidsmuur van de omheining weggebroken heeft, toen Hij in Zijn vlees de vijandschap, *de wet van de geboden* [die] *in inzettingen* [bestaat], *te niet gedaan had*, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen, vrede makend, en die beiden in één lichaam met God zou verzoenen *door het kruis*, terwijl Hij daardoor de vijandschap gedood heeft” (Efe. 2:14-16)

“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden (want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder *die aan een hout hangt*)” (Gal. 3:13)

“Of weet u niet, broeders, (ik spreek immers tot hen die [de] wet kennen), dat de wet heerst over de mens zolang hij leeft? Want de gehuwde vrouw is door [de] wet verbonden aan haar man bij diens leven; maar is de man gestorven, dan is zij vrijgemaakt van de wet [die haar] aan de man [bond]. Daarom zal zij een overspeelster worden genoemd, als zij bij het leven van haar man [de vrouw] van een andere man wordt; maar als de man gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspeelster is als zij [de vrouw] van een andere man wordt. Dus bent ook u, mijn broeders, *voor de wet gedood door het lichaam van Christus*, opdat u aan een ander toebehoort, aan Hem die uit [de] doden is opgewekt, opdat wij voor God vrucht dragen” (Rom. 7:1-4)

Op de vraag: Wanneer werd de wet te niet gedaan?, Wanneer hield haar heerschappij over ons op?, Wanneer werd het handschrift met zijn inzettingen uitgewist?, Wanneer werd deze last met haar vloek van ons afgenomen?, geeft de Bijbel maar één antwoord: “Dat gebeurde aan het kruis, toen de Messias stierf”. Geen enkel Bijbelboek zegt, dat de wet bij de verwoesting van de tempel te niet werd gedaan. De bewering dat de wet werd afgeschaft in het jaar 70 deugt niet, want volgens de Bijbel gebeurde dit op Golgotha ⁹¹.

---

⁹¹ Zie voor dit onderwerp b.v.: Mark Willis (editor), *A Study of the AD 70 Doctrine*. Bowling Green, KY 2006.

Preteristen beweren, dat het oude verbond bij de verwoesting van de tempel werd opgeheven, waarna het nieuwe verbond van kracht werd. Maar de Bijbel zegt, dat een verbond van kracht wordt wanneer de verbondmaker sterft (Hebr. 9:17). Het nieuwe verbond werd rechtsgeldig toen de Here Jezus de geest gaf (Hebr. 9:14). Wie in Hem geloven, zijn niet langer onder de wet, maar onder de genade: "Want Christus is [het] einde van [de] wet tot gerechtigheid voor ieder die gelooft" (Rom. 10:4). Van gelovigen geldt: "U bent... een brief van Christus... geschreven niet met inkt, maar met [de] Geest van [de] levende God, niet op stenen tafelen, maar op vlezene tafelen van de harten" (2 Kor. 3:3). De apostelen waren "dienaars van [het] nieuwe verbond, niet van [de] letter, maar van [de] Geest, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend" (2 Kor. 3:6).

Toch heeft het oude verbond nog niet voor *iedereen* afgedaan. Hoewel de Messias aan het kruis is gestorven, zijn velen nog altijd "onder de wet" (Rom. 3:19, 1 Kor. 9:20). Zij bevinden zich nog in de leerschool van de "tuchtmeester", en zijn als gevangenen in slavernij onder de "eerste beginselen van de wereld" (vgl. Gal. 3:21-4:7).

Hoe zou het leven in de toekomstige eeuw eruit zien?

De Here Jezus heeft tegen Zijn discipelen gezegd: "De oogst is [de] voleinding van de eeuw" (Matth. 13:39). Bij die "oogst" zou het onkruid worden verzameld en met vuur worden verbrand (Matth. 13:40). Van dat "verzamelen" gaf de Here de volgende verklaring:

"De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden en zij zullen uit Zijn koninkrijk verzamelen alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vuuroven werpen" (Matth. 13:41-42)... "De engelen zullen uitgaan en de bozen uit [het] midden van de rechtvaardigen afscheiden en hen in de vuuroven werpen" (Matth 13:49).

Wanneer het onkruid was opgeruimd, zou het "goede zaad", de "tarwe", op de akker achterblijven (vgl. Matth. 13:24-26) en worden bijeengebracht in de schuur (Matth. 13:30). Volgens de uitleg van de Here betekende dit, dat de rechtvaardigen Zijn rijk zouden binnengaan en de aarde zouden beërven. Hij zei immers:

"Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader" (Matth. 13:43)

Over het koningschap van de Messias is in het Oude Testament geprofeteerd:

"Ik wil gewagen van het besluit des HEREN:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.
Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel,
de einden der aarde tot uw bezit.

Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk” (Psa. 2:7-9)

Wanneer de Messias uit de hemel neerdaalt, komt Hij om te “oordelen en oorlog te voeren in gerechtigheid” (Openb. 19:11). “Uit Zijn mond komt een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de naties slaat. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf” (Openb. 19:15).

Opstand wordt door deze Koning niet gedoogd. “Zeer licht ontbrandt Zijn toorn” (Psa. 2:12). Wie zich tegen Hem verzet, wordt als een stenen pot door Zijn ijzeren knots verbrijzeld (Psa. 2:12). In het boek Openbaring zegt de opgestane Here:

“En wie overwint en Mijn werken tot [het] einde toe bewaart, die zal Ik macht geven over de volken; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; als pottenbakkersvaten worden zij verbrijzeld, zoals ook Ik [die macht] van mijn Vader heb ontvangen” (Openb. 2:26-27)

Bij de voleinding van de eeuw wordt het rijk van de Messias gezuiverd van alle “bozen”, waarna iedere vorm van rebellie streng wordt bestraft. Het preterisme beweert, dat deze zuivering in het jaar 70 heeft plaatsgevonden en dat de Messias sindsdien op aarde heerst. Maar rebellie tegen de Schepper is nog altijd mogelijk, zonder dat de rebellen ook maar een strobreed in de weg wordt gelegd. De Zoon des mensen is dus nog niet gekomen.

Samenvatting

1. De Here Jezus vergeleek het einde van de eeuw niet met de verwoesting van Jeruzalem door Nebukadnezar, maar met Gods oordeel over de mensheid in de dagen van Noach (Matth. 24:37). De verwoesting van de tweede tempel is daarom niet de voleinding van de eeuw geweest.
2. “Alle volken” (Matth. 25:32) is niet hetzelfde als “alle stammen van het land”. Uit Luk. 21:24, Hand. 14:16 en 2 Tim. 4:17 blijkt, dat met deze uitdrukking wordt bedoeld: de volken buiten het land Israël.
3. In 1 Kor. 10:11 en Hebr. 9:26 wordt niet gezegd, dat de gelovigen aan wie de apostelen schreven, leefden in de voleinding van de eeuwen.
4. Niet door de verwoesting van de tempel, maar door de kruisiging van Christus is er aan de wet een einde gekomen.
5. Het nieuwe verbond werd niet van kracht toen de tempel in vlammen opging, maar toen de “verbondmaker” stierf aan het kruis.

6. Joden die de Messias niet toebehoren, en christenen die niet beseffen wat het kruis heeft bewerkt, bevinden zich nog altijd onder een wet.

7. Het rijk van Christus is nog niet gezuiverd van alle onkruid en de Messias heerst nog niet met een ijzeren staf. De toekomstige eeuw is dus nog niet aangebroken.

* * * * *